

CHEMISCH WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE NEDERLANDSE CHEMISCHE VERENIGING

INHOUD

	Blz.		Blz.
Prof. Ir. J. G. Hoogland, Ter herdenking Prof. Dr. W. Reinders.		Verenigingsnieuws	881
Verhandelingen, Overzichten, Verslagen		Mededelingen van het Secretariaat. — Indonesië. —	
Dr. C. W. van Hoogstraten en Dr. J. van Elteren, Over de werking van enige blusmiddelen en hun mengsels.	865	Contributie 1951. — Examens voor Analyst. —	
Octrooien.	866	Chemische Kringen.	
Openbaar gemaakte octrooiaanvragen per 15 September 1951.		Mededelingen van verwante verenigingen	882
Handel en economie.	875	Mededelingen van verschillende aard.	882
Dr. E. L. Krugers Dagneaux, Papier uit mengsels van tropisch loofhout.		Wij ontvingen.	883
Boekbesprekingen.	877	Vraag en aanbod	883
Personalia	878	Aangeboden betrekkingen	884
	881	Gevraagde betrekkingen	884
		Nagekomen berichten.	884
		Secties.	
		Agenda van vergaderingen	884

Ter herdenking Prof. Dr. W. Reinders

2 Augustus 1874—19 Juni 1951.

92 W. Reinders

Op 19 Juni j.l. is *Reinders* overleden en 22 Juni op Jaffa ter aarde besteld. Voor hen die hem kenden, kwam dit niet onverwacht, reeds jaren was te vrezen dat dit rijke leven zijn einde naderde. Vele vrienden

Prof. Dr. W. Reinders † 19 Juni 1951.

waren gekomen om afscheid van hem te nemen en door enkelen is onder woorden gebracht wat aller gedachte was: een goed vriend is van ons heengegaan.

Reeds vele malen, ook in dit blad, is met dankbaarheid gewag gemaakt van het vele, dat *Reinders* uit zijn rijkdom aan anderen heeft geschonken: bij zijn 25-jarig doctoraat in 1924, ter herdenking van zijn 25-jarig hoogleraarschap in 1933, bij zijn afscheid als hoogleraar in 1939 en nog in 1949 toen hij zijn 50-jarig doctoraat mocht herdenken. Wie deze getuigenissen leest, ziet hieruit het beeld van een gaaf mens en een begaafd leermeester oprijzen.

Hoe belangrijk zijn werk is geweest is naar aanleiding van deze herinneringsdata uitvoerig belicht en daarom moge thans meer de nadruk vallen op de mens, die zoveel voor zijn vrienden en leerlingen heeft betekend.

Vooraf in de moeilijke bezettingstijd, die kort op zijn aftreden volgde, bleek hoe zuiver zijn levenshouding was. In de vele gesprekken die ik in die jaren met hem mocht hebben, kwamen er nauwelijks woorden van haat over zijn lippen — hoewel zijn verachting voor de bezetter en zijn aanhangers wel zeer diep was — maar integendeel was alles op opbouw gericht. Hij geloofde in een betere toekomst en spoorde aan hiervoor te werken. Niet met grote woorden, maar door met vreugde te schilderen hoe het vak dat zijn liefde had, de chemie, hiertoe zou kunnen bijdragen. Zelf werkte hij hier ook aan mee en wie hem in die tijd op het laboratorium aan het werk hebben gezien, weten hoe gelukkig hij zich dan voelde.

Toch moet deze tijd een teleurstelling voor hem hebben betekend, want hij had zich voorgesteld na zijn aftreden als hoogleraar veel te reizen. Eerst de oorlog en later zijn ziekte hebben dit echter belet,

en toch was zijn opgewektheid wel het eerste, dat ieder trof die hem ontmoette. Dankbaar zowel voor de kleine als de grote vreugden van het leven, vaagde hij iedere zweem van zwaarmoedigheid ook bij anderen weg. Zo zal zijn herinnering blijven voortleven als een waarlijk vriend voor zijn vrienden

en een wijze meester voor zijn leerlingen, die op de weg van dankbare levensaanvaarding voorging.

In de droefheid om zijn heengaan vinde daarom ook de dankbaarheid voor het vele dat hij schonk, een plaats.

J. G. Hoogland.